

Instanța de fond: Judecătoria Ialoveni (jud: C. Crețu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, L. Popova, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

13 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Mereacre Tamara și Mereacre Alexandru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ombun Adrian împotriva lui Mereacre Alexandru și Mereacre Tamara cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, a dobânzii contractuale și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 21 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 februarie 2015, Ombun Adrian s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui Mereacre Alexandru și Mereacre Tamara solicitând încasarea de la pârâți, în mod solidar, a datoriei în sumă de 1600 euro, a dobânzii de întârziere în mărime de 1190 lei, a dobânzii contractuale în sumă de 128 euro și a cheltuielilor de judecată în sumă totală de 6264 lei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 18 septembrie 2014 reclamantul i-a împrumutat pârâtului Mereacre Alexandru suma de 1600 euro, în baza contractului de împrumut din 18 septembrie 2014, până la data de 15 octombrie 2014, cu încasarea a 2% lunar a dobânzii din suma împrumutului. Pentru a garanta faptul restituirii în timp a datoriei, pârâtul Mereacre Alexandru cu consimțământul soției sale i-a transmis în posesie automobilul de model xxxxx.

Reclamantul a menționat că, deoarece pârâtul Mereacre Alexandru nu și-a onorat obligațiunile contractuale în termenul stabilit, la 21.01.2015 a expediat în adresa pârâților cerere prealabilă prin care a solicitat restituirea împrumutului până la 02 februarie 2015. Somația respectivă nu a fost recepționată de către pârâți, fapt ce l-a determinat pe reclamant să se adreseze în instanța de judecată pentru a-și apăra interesele.

La 17 noiembrie 2015, Ombun Adrian, prin intermediul avocatului Florea Vasile, a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune solicitând încasarea de la pârâți, în mod solidar, a dobânzii contractuale în sumă de 128 euro, a dobânzii de întârziere în mărime de 1190 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 6264 lei.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2015 a Judecătoriei Ialoveni s-a admis acțiunea înaintată de Ombun Adrian; s-a încasat, în mod solidar, de la Mereacre Alexandru și Mereacre Tamara dobânda contractuală în sumă de 128 euro, dobânda de întârziere în mărime de 1190 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 6264 lei.

Prin decizia din 21 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Mereacre Alexandru și Mereacre Tamara și s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie 2015 a Judecătorei Iaoveni.

La 24 august 2017, Mereacre Alexandru și Mereacre Tamara au declarat recurs împotriva deciziei din 21 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi decizii legale și întemeiate prin care să fie numită expertiza suplimentară și expertiza repetată (în cadrul comisiei), care urmează să fie efectuată de către experții din cadrul Centrului Tehnico-Criminalistic și Expertize Judiciare al Inspectoratului General al Poliției al MAI.

În susținerea recursului declarat, recurenții au invocat că actele de dispoziție emise de către instanțele ierarhic inferioare sunt neîntemeiate, ilegale și pasibile de a fi casate, deoarece au fost lipsiți de posibilitatea de a se prezenta la ședințele de judecată, din motiv că instanțele au expediat citațiile la viza de reședință a lui Mereacre Alexandru, pe când recurenții locuiesc pe altă adresă, fapt cunoscut și de către intimat. Concomitent, recurenții au menționat că nu sunt de acord cu concluzia expertizei, întrucât au descoperit noi detalii care nu au fost luate în considerare anterior, dar, care sunt esențiale pentru soluționarea justă a cauzei.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 iunie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 20 iulie 2017, conform scrisorii de însoțire și recepționată de către recurent la 03 august 2017, drept dovadă servind copia plicului poștal (f.d. 140).

Astfel, Completul notează că recursul declarat de Mereacre Alexandru și Mereacre Tamara, la 24 august 2017, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mereacre Alexandru și Mereacre Tamara, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mereacre Alexandru și Mereacre Tamara, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Mereacre Alexandru și Mereacre Tamara, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mereacre Alexandru și Mereacre Tamara împotriva deciziei din 21 iunie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală